

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 76ms

PAAVALI JA HÄNEN KIRJEENSÄ (jatk.)

PAAVALIN MUOTOKUVA

Paavalin ulkonäön kuvaus ei anna kovinkaan mairittelevaa kuvaa hänestä.

Hän oli lyhyt. Paulus tarkoittaa ”pieni”. Hänellä oli länkisääret, koukkunenä ja hän kaljuuntui. Hänen kulmakarvansa kasvoivat keskeltä yhteen. Hänen silmänsä olivat kummalliset. Ja hänellä oli hyvin karkeat kädet.

Kuvittelen seurakuntaa, joka harkitsee Paavalin valitsemista pastorikseen. Se saa tiedon, että Paavalin ulkomuoto on erikoinen. Ja ettei hän koskaan pysy yhdessä paikassa kauan. Että hän suututtaa ihmiset, ja hänellä on ollut vaikeuksia poliisin kanssa. Että hän on istunut linnassa. Että hän on hyvin dogmaattinen saarnaaja. Että hän ei ole naimisissa. Että hän valmistaa leirivarusteita. Että hänen kaikki seurakuntansa jakaantuvat...ja vielä puhuu kielilläkin.

Voisiko joku seurakunta hyväksyä Paavalin pastorikseen? ”Tässä meillä on oiva pastori!” Jumala valitsee hyvinkin eri ihmisiä kuin ihmiset valitsisivat. Israelin kansa joutui oppimaan tämän valitessaan Saulin siksi, että hän oli kookas ja komea mies. Jumalan valinta oli Daavid. **Jumala valitsi tämän hassun näköisen pienen miehen (Paavalin) olemaan kaikkien aikojen suurin lähetystyöntekijä. Ja vaikuttamaan voimakkaimmin historian seuraaviin 2000 vuoteen.**

Paavali oli erinomaisen antautunut ihminen. Sitä sanotaan kiihkoksi Raamatussa. Silkkää antaumusta ja entusiasmia. Hän oli määrätietoinen ja äärettömän keskittynyt. ”**Yhden minä teen...**” (Fil.3:13). Hän ei tietenkään ollut naimisissa eikä hänellä ollut perhettä. Hän rohkaisi muitakin pysymään sinkkuina. Hän sanoi: ”Tämä on tehnyt minulle mahdolliseksi keskittyä kokonaan tähän yhteen asiaan, johon minut on kutsuttu.” Hän oli tavattoman rohkea ja vihansa hallitseva mies. Näemme, kunhan pääsemme hänen kirjeisiinsä, että jotkut niistä ovat tulikiven katkuisia. Ne ovat kirjaimellisesti täynnä tulenpalavuutta. Ja jotkut niistä ovat totisesti kiukkuisia (esim. Galatalaiskirje). Kuitenkin hän välitti tavattomasti. Hän huolehti ja tunsu myötätuntoa. Hän oli myös kyynelten mies.

PAAVALIN SALAISUUS

Paavalin salaisuus ei kuitenkaan ollut hänen inhimillisissä ominaisuuksissaan. Kolme asiaa, jotka tekivät Paavalista sen mikä hän oli.

1. KRISTUS

Ei ole epäilystäkään, etteikö tämä mies elänyt täydellisesti Kristukselle. Hän sanoi: ”Minulle elämä on Kristus” (Fil.1:21). Siitä päivästä lähtien, jolloin hän kohtasi Kristuksen Damaskon tiellä, hän oli kokonaan Jeesuksen valtaama. Tästä syystä hän saattoi sanoa: ”Minulle on parempi jos kuolen” (Fil.1:23). ”Minä kaipaen päästä täältä ja olla Kristuksen luona” (Fil.1:23). Ei: ”No jos aikani on tullut, niin kyllä tästä joutaa lähtemään.” Hän oli innokas lähtemään. Innokas kuolemaan. Koska hän eli Kristukselle ja hän olisi lähempänä Kristusta, jos hän kuolisi.

Paavali kutsuu itseään "Kristuksen orjaksi". "Hän osti minut. Olen Hänen orjansa." Hän usein aloitti kirjeensä..."Paavali, apostoli, Jeesuksen orja..." Orjana oleminen merkitsi siihen aikaan halveksittuna olemista. Joku toinen omisti sinut aivan kokonaan. Sinulla ei ollut omaa aikaa, rahaa, ei mitään omaa. Kuuluit täydellisesti toiselle. Hän halusi olla Jeesuksen orja.

Kuitenkin hän kutsuu itseään myös "Jeesuksen suurlähettilääksi". Tosi mielenkiintoinen yhdistelmä! Ylhäistä ja alhaista sosiaalista asemaa. Orja ja kuitenkin suurlähettiläs. Hän oli ylpeä suurlähettilään virastaan. Mutta ylpeä myös siitä, että oli orja.

Paavali puhui hyvin harvoin "Kristuksesta minussa." Vain kerran tai kahdesti hän sanoi kirjeissään: "Kristus minussa." Kymmeniä kertoja hän sanoi: "Minä olen Kristuksessa." Tämä on hyvin tärkeää. Jos puhumme niin paljon "Jeesuksesta minussa", kutistamme Hänet pikku Jeesukseksi sydämiimme. Pienempi on suuremmassa. Ymmärrättekö? Kun Paavali puhuu Pyhästä Hengestä, hän lähes aina sanoi: "Pyhä Henki on minussa." Mutta Kristuksesta hän sanoi: "Minä olen Kristuksessa."

Eräs saksalainen pastori kertoi 1930-luvulla kuuluvansa Hitler- nuoriin. Liittyessään joukkoon hän seisoi saksalaisen upseerin edessä, joka kysyi: "Mikä on nimesi?". Hän kertoi nimensä. Sitten upseeri sanoi: "Mikä on osoitteesi? Missä asut?" Hän sanoi: "Hampurissa." Upseeri sanoi: "Väärä vastaus! Missä asut?" "Saksassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "Kolmannessa Valtakunnassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "En tiedä, mitä haluatte minun sanovan." Upseeri sanoi: "Haluan sinun sanovan: 'ASUN HITLERISSÄ'." Tuo pastori sanoi: "Myöhemmin aloin asua Kristuksessa."

Tässä on kyse täydestä antautumisesta. On paljon mukavampi kuulla ihmisten sanovan: "Olen Kristuksessa" kuin "Kristus on minussa." Koska Hän on suurempi ja me olemme Hänessä. Kristuksessa me olemme siunatut. Hänessä on kaikki siunaukset. Hänessä kaikki on meidän. Paavali oli mies Kristuksessa. Se oli hänen osoitteensa missä tahansa Rooman valtakunnassa. Kristus oli hänen ilmastonsa ja elinympäristönsä. Hän oli Kristuksessa!

2. EVANKELIUMI

Tämä oli toinen suuri innoittaja. Hän oli valmis tekemään mitä vaan evankeliumin levittämiseksi. Tästä syystä jopa vankila oli hänelle ilonaihe. Hän sanoi: "Minä saatan olla kahleissa..." Ja näin hän todella sanoi Filippiläiskirjeessään..."Olen kahleella sidottu roomalaiseen sotilaaseen kahdeksan tuntia kerrallaan." "Nyt meillä on kristittyjä keisarin palatsissa." "Minä saatan olla kahleissa, mutta Jumalan sana ei ole."

Oli myös ihmisiä, jotka saarnasivat kilpailumielessä häntä vastaan. He olivat iloisia, että Paavali oli telkkien takana ja saattoivat kähveltää hänen saarnatuolinsa. Filippiläiskirjeessään hän kertoi kuulleensa, että he saarnaavat vain mustasukkaisuuttaan ja kateuttaan. Mutta hän sanoi: "Halleluja! Evankeliumia saarnataan!" "Väliä hällä, miksi he saarnaavat!"

Hän eli evankeliumille. Hän sanoi olevansa sen velkaa kaikille. Hän ei pitänyt sitä niinkään velvollisuutena kuin velkana. Jos sinä keksit parannuskeinon syöpään, miten suhtaudut niihin, jotka sairastavat sitä? Olisit sen heille velkaa! Sen, että kerrot, etkö olisikin? Etkö kokisi sitä

velvollisuudeksesi? Paavali sanoi, että hän on sen velkaa sekä juutalaisille että kreikkalaisille. ”Olen sen velkaa maailmalle!” ”Olen sen velkaa heille.”

Hän oli valmis kaikkeen evankeliumin tähden. Siksi hän oli ”suurlähettiläs”. Hän oli valmis menemään mihin vain ja kertomaan kenelle tahansa, mitä Jumala on tehnyt Kristuksessa. KAKSI SANAA, jotka määrittelevät hänen evankeliuminsa laadun:

1) ESKATOLOGINEN evankeliumi

Se tulee kreikan sanasta ”eskaton” eli viimeiset asiat. Se tarkoittaa tulevaisuutta. Hänen evankeliuminsa oli eskatologinen evankeliumi. Se oli tulevaisuutta koskeva evankeliumi. Sitä tulevaisuutta, joka oli tunkeutunut nykyhetkeen. Jos unohdamme evankeliumin tulevaisuuden ulottuvuuden, unohdamme koko evankeliumin. Evankeliumi ei ole vain hyvä uutinen tätä elämää varten. Se on hyvä uutinen uudesta tulevasta maailmasta. Ja uusista ruumiista, jotka saamme. Se on hyvä uutinen Jeesuksen paluusta. Oletteko huomanneet, ettemme laula Jeesuksen toisesta tuleuksesta. Emme laula taivaasta. Keskitymme ongelmiimme tässä maailmassa. Mutta evankeliumi on eskatologinen. Se puhuu valtakunnasta, joka tulee ja Kuninkaasta, joka tulee. Paavali näki evankeliumin tulevaisuutena, joka on tullut jo.

2) EETTINEN evankeliumi

Paavali ei ollut kiinnostunut sellaisesta sielun pelastuksesta, joka ei johtanut muuttuneeseen elämäntapaan. Hänen evankeliuminsa oli tulevaisuuden evankeliumi. Mutta se oli myös sen todeksi elämisen evankeliumi – päivittäin.

3. ARMO

Paavali ei koskaan päässyt sen tosiasian yli, että Jeesus vaati hänet itselleen Damaskon tiellä, kun hän oli matkalla vangitsemaan kristittyjä. Hän ei koskaan päässyt sen yli, että se mitä hän oli, oli täysin ansaitsematonta. Jos Hän olisi antanut hänelle sen, mitä hän ansaitsi, hän olisi päätynyt helvettiin. Ja tämän yli hän ei päässyt.

Armo on sitä, mitä ei lainkaan ansaita. Se annetaan lahjaksi. Paavali sanoo sen Roomalaiskirjeessä: ”Kun me vielä olimme vihollisia, Kristus kuoli puolestamme.” Tämä oli totista totta hänen kohdallaan. Hän oli vihollinen! Hän käytti kaiken energiansa taisteluun Kristusta vastaan. Ja Kristus sanoi...”Aion käyttää sinua. Sinusta tulee minun omani.”

Armo asettaa meidät kiitollisuuden tilaan. Näette, että kiitollisuus motivoi tämän miehen työtä. Hän oli niin kiitollinen siitä, että häntä kohdeltiin niin päinvastaisesti kuin hän olisi ansainnut. Jeesuksen armosta tuli hänen elämänsä motiivi.

Nämä ”kolme asiaa” hallitsivat Paavalin elämää: KRISTUS oli suurin. Hän oli Kristuksessa. EVANKELIUMI oli se, minkä hän halusi muidenkin saavan. Silkkä JUMALAN ARMO motivoi häntä.

Väinö Hotti / David Pawson